

РЕШЕНИЕ

№ 404

гр. Пазарджик, 27.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, VIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Цветанка Вълчева

при участието на секретаря Стоянка Миладинова
като разгледа докладваното от Цветанка Вълчева Гражданско дело № 20235220101353 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявен е установителен иск с правно основание чл.415 ал.1 от ГПК.

Подадена е искова молба от „ТРАНСКАРТ ФАЙНЕНШЪЛ СЪРВИСИС“ АД, със седалище и адрес на управление: гр.София, район О., ул.”****”, ЕИК 131397565, представлявано от Ю. А. С. - Изпълнителен директор, чрез главен юрисконсулт П. П. против В. Г. Г., с ЕГН *****, с адрес: гр.Пазарджик, ул.“****”, в която ищецът, чрез пълномощника си, твърди, че на 02.02.2023г. „Транскарт Файненшъл Сървисис“ АД е подало заявление за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл.410 от ГПК срещу В. Г. Г., с ЕГН ***** за сумата от 4910,03 лева, представляващи главница по Рамков договор за предоставяне на платежни услуги и потребителски кредити от 09.06.2020г., 472,18 лева - договорна лихва за периода от 01.03.2022г. до 30.09.2022г., ведно с разносните по делото и законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението до окончателното й плащане. По така подаденото заявление е образувано ч. гр. д. №369/2023г. по описа на Районен съд - Пазарджик. В рамките на това заповедно производство е издадена заповед за изпълнение срещу В. Г. Г. от 06.02.2023г.

Сочи, че с Разпореждане от 24.03.2023г., съдът ги уведомил, че могат да предявят установителен иск за вземането си по ч. гр. д. №369/2023г. против длъжника В. Г. Г. в едномесечен срок от получаване на съобщението, като довнесат дължимата държавна такса. С оглед на това и на основание чл.422 от ГПК, моли съда да приеме за разглеждане настоящия иск.

Твърди, че на 09.06.2020г. между „Транскарт Файненшъл Сървисис” (ТФС) АД и В. Г. Г. (Клиент) е сключен Рамков договор за предоставяне на платежни услуги и потребителски кредити по силата, на който на последния е отпуснат потребителски кредит в размер до 5000 лв. По договора на клиента е предоставена платежна карта Transcard gold.

Сочи, че съгласно чл.11 ал.1, т.1 от сключения рамков договор, клиентът заплаща задълженията си по договора в срок до 15-то число на всеки месец, следващ този, през който са усвоени суми по кредита. В случай, че клиентът погаси в пълен размер всичките си задължения, натрупани през съответния месец до 15-то число на следващия месец, съгласно чл.33 ал.1 от Общите условия към Рамковия договор последният ползва безлихвен период по кредита, който започва да тече от датата на първата транзакция и може да продължи до изтичане на срока на договора за кредит. Ако до 15-то число на даден месец не погаси общата сума на всичките си задължения, посочена в последното месечно извлечение, считано от 16-то число на същия месец, формираното салдо по кредита започва да се олихвява с лихва в размер на 15,7% на годишна основа, съгласно чл.9 ал.1 от Рамковия договор. В този случай, за да се счита за редовно обслужван кредитът, клиентът дължи в срок до 15-то число на всеки месец да издължава минимална погасителна вноска по кредита, посочена в месечно извлечение, което се изпраща на клиента на посочен от него електронен адрес.

Посочва, че съгласно чл.9 ал.3 от Рамковия договор, във връзка с чл.42 от Общите условия между страните е уговорено правото на кредитора едностранно да променя общия разход по кредитите, включително лихвения процент по кредитите, таксите и комисионните, свързани с кредитите, при условия и по начина, уредени в общите условия. Съгласно Ценовата листа, която е в сила от 03.04.2022г., лихвеният процент по кредитите е увеличен на 16,7% за клиентите, ползващи платежна карта Transcard gold. Променената Ценова листа е била отразена на сайта на дружеството, съответно новият

лихвен процент е отразен в последващите месечни извлечения, които е получавал клиентът.

Твърди, че минималната погасителна вноска представлява сбор от: непогасеното превишение над договорения максимален размер (лимит) на предоставения кредит, дължимите лихви по кредита, посочени в последното месечно извлечение; начислените съгласно ценовата листа на издателя, но неплатени такси и комисионни, посочени в последното месечно извлечение и 3 % от дължимата за конкретния месец главница.

Посочва, че в периода след 09.06.2020г. В. Г. Г. е извършвал платежни операции, чрез изпълнението, на които е усвоявал суми в рамките на предоставения лимит. Видно от приложената към настоящата искова молба справка за дълга на В. Г. Г., последният е извършвал многобройни транзакции, изразяващи се в теглене на пари в брой (ATM cash) и покупки POS /ПОС терминални устройства/. Начислявани са възнаградителни лихви по кредита, съгласно сключения Рамков договор и актуалните Ценови листи и Общи условия на „Транскарт Файненшъл Сървисис” АД.

Твърди, че поради невнасянето на минималните погасителни вноски в 4 последователни месеца по договора, всички вземания на дружеството по горепосочения договор за кредит, са обявени за предсрочно изискуеми. Ответникът е бил уведомен писмено с Уведомление за настъпила предсрочна изискуемост с покана за погасяване изх.№20220735/07.10.2022г., което е приложено към настоящата искова молба. Уведомление е връчено по реда на чл.47 от ГПК в условията на чл.18 ал.5 от ЗЧСИ от Частен съдебен изпълнител Д. Д. с рег. №***** при КЧСИ, с район на действие ОС-Пазарджик. Твърди, че към момента на подаване на заявлението по чл.410 от ГПК, дължимата от ответника и непогасена главница възлиза в размер на 4910,03 лева. На основание Рамковия договор, са начислени договорни лихви в размер на 472,18 лева. Размерът и периодът на начислените лихви са представени в приложената към настоящата молба счетоводна справка за формиране на дълга за периода от 09.06.2020г. до 30.09.2022г.

Посочва банкова сметка на дружеството - ищец, по която ответникът може да заплати горепосочените суми.

Моли съда да постанови решение, с което да приеме за установено, че В. Г. Г., с ЕГН ***** има парично задължение към „Транскарт

Файненшъл Сървисис“ АД, произтичащо от Рамков договор за предоставяне на платежни услуги и потребителски кредити от 09.06.2020г. в размер на 4910,03 лв., представляващи главница по Рамков договор за предоставяне на платежни услуги и потребителски кредити, 472,18 лева - договорна лихва, начислена за периода от 01.03.2022г. до 30.09.2022г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение до окончателното ѝ заплащане.

Моли да им бъдат присъдени и направените по настоящото производство съдебни и деловодни разноски на основание чл.78 ал.1, т.8 от ГПК, във връзка с чл.37 от ЗПП, във връзка с чл.25 ал.1 от Наредбата за заплащането на правна помощ за възнаграждение на юрисконсулт в размер на 360 лева.

В условията на евентуалност, в случай, че бъдат присъдени разноски за адвокатски хонорар в полза на ответника, прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар в настоящото производство.

Представя писмени доказателства.

В срока по чл.131 от ГПК по делото е постъпил писмен отговор на исковата молба от назначения особен представител на ответника, с който оспорва предявения иск изцяло, както по основание, така и по размер. Счита, че искът е процесуално допустим, но по своята същност неоснователен и недоказан.

Оспорва наличието на валидна облигационна връзка между ищцовото дружество и ответника. Счита, че услугите, които се твърди в исковата молба да са предоставени от ищеца на ответника, съответно усвоените суми не са предоставени на ответника, както и процесните суми не са усвоени от последния.

Твърди, че през време на усвояване на процесните суми от ответника, съгласно приложената с исковата молба справка за дълга на В. Г., същият не се е намирал в пределите на Р България, съответно не е могъл да осъществи, описаните финансови операции от територията на страната ни, така както е посочено в справката.

Оспорва твърдението на ищцовото дружество в исковата молба относно изпращано ежесечно извлечение на ответника на посочен електронен адрес.

Счита, че неоснователно е на 16.7% лихвения процент по кредита.

Твърди, че няма никакви доказателства по делото за настъпване на което и да е от обстоятелствата, изброени в чл.42 ал.1 от Общите условия по рамков договор, представени с исковата молба. Счита, че ответното дружество не е предоставило надлежно на ответника информацията за промените в лихвения процент по кредита, таксите и комисионните, свързани с кредита, включително и, че не е спазен двумесечният срок за това, съгласно правилото, установено в чл. 42 ал.2 от Общите условия по рамков договор. Твърди, че по този начин ответникът е бил лишен от възможността да се възползва от правото си да се откаже от договора, като го прекрати незабавно, в случай, че не е съгласен с промените.

Моли съда да постанови решение, с което изцяло да отхвърли предявената искова претенция като неоснователна и недоказана.

Не възразява на доказателствените искания на ищеца. Моли да се приемат писмените доказателства, представени с исковата молба.

Прави доказателствено искане.

Съдът, като взе предвид твърденията на ищеца и възраженията на особения представител на ответника, и като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

На 01.02.2023 год., ищцовото дружество е подало по пощата Заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК срещу ответника В. Г. Г., в качеството му на длъжник, което заявление е постъпило в Районен съд-Пазарджик на 02.02.2023г. и въз основа, на което е образувано ч.гр.дело №369/2023г. по описа на Пазарджишкия районен съд. Заявлението е било уважено и Пазарджишкият районен съд е издал Заповед №194 за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК на 06.02.2023 год., с която е разпоредил ответникът-длъжник да заплати на ищеца-заявител и кредитор следните суми: сумата от 4910,03 лева - представляваща главница, ведно със законна лихва за период от 02.02.2023г. до изплащане на вземането, сумата от 472,18 лева - представляваща договорна лихва от 01.04.2022г. до 30.09.2022г., както и държавна такса в размер на 107,64 лева и юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 лева. Посочено е, че вземането произтича от задължение по Рамков договор за предоставяне на платежни услуги и потребителски кредити от 09.06.2020г.

Заповедта за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК е връчена на длъжника при условията на чл.47 ал.5 от ГПК, поради което на кредитора са дадени указания и срок за предявяване на установителен иск за вземането. В законния едномесечен срок, дружеството-ищец е предявило настоящия установителен иск с правно основание чл.415 ал.1 от ГПК.

Предвид горното съдът приема, че предявеният иск е процесуално допустим и подлежи на разглеждане. По съществото му, съдът приема следното:

От представените и приети по делото писмени доказателства е видно, че на 09.06.2020г. между ищцовото дружество „Транскарт Файненшъл Сървисис“ АД и ответника В. Г. Г. като клиент е сключен Рамков договор за предоставяне на платежни услуги и потребителски кредити по силата, на който дружеството-ищец отпуска на ответника-клиент потребителски кредити при условията на рамковия договор, общите условия и ценовата листа, като всеки кредит се отпуска от ищеца само във връзка с изпълнението на определена платежна операция и се усвоява от клиента еднократно в момента на извършване на съответната платежна операция, чрез платежна карта. Максималният размер на всеки кредит е в размер на 5000 лв., като във всеки момент общият максимален размер /общият лимит/ на всички кредити, отпуснати, съгласно рамковия договор, които не са погасени изцяло от клиента, не може да надвишава 5000 лева - чл.6 и чл.7 от рамковия договор.

По договора на клиента-ответника е предоставена платежна карта Transcard gold.

Съгласно чл.8 ал.1 от процесния договор срокът за погасяване на всеки кредит е 12 месеца, считано от датата на усвояване на този кредит.

Лихвеният процент по кредитите е в размер на 15,7% на годишна основа и се прилага към сумите на усвоените кредити - чл.9 ал.1 от договора. Съгласно чл.9 ал.3 от рамковия договор, във връзка с чл.42 от Общите условия, ищцовото дружество има право едностранно да променя общия разход по кредитите, включително лихвения процент по кредитите, таксите и комисионните, свързани с кредитите, при условия и по начина, уредени в общите условия. Видно от Ценовата листа, която е в сила от 03.04.2022г., лихвеният процент по кредитите е увеличен на 16,7% за клиентите, ползващи платежна карта Transcard gold. Променената Ценова листа е била отразена на

сайта на дружеството. Новият лихвен процент е отразен в последващите месечни извлечения, които е получавал клиентът. По делото е представено месечното извлечение за периода от 01.04.2022г. до 30.04.2022г., в което е отразено увеличението на лихвения процент на 16,7%.

Според чл.10 ал.1 от договора, годишният процент на разходите по кредита е 18,47%, а общата сума, дължима от клиента е 5471,28 лева.

Съгласно чл.11 ал.1, т.1 от рамковия договор, условията за издължаване на потребителските кредити са следните: до 15-то число на всеки месец, клиентът се задължава да погасява сума, равна или по-голяма от минималните погасителни вноски по всички кредити, дефинирани в общите условия и ценовата листа и посочени в последното месечно извлечение по чл.12 ал.1 от договора.

В случай, че клиентът погаси в пълен размер всичките си задължения, натрупани през съответния месец до 15-то число на следващия месец, съгласно чл.33 ал.1 от Общите условия към рамковия договор, последният ползва безлихвен период по кредита, който започва да тече от датата на първата транзакция и може да продължи до изтичане на срока на договора за кредит. Ако до 15-то число на даден месец не погаси общата сума на всичките си задължения, посочена в последното месечно извлечение, считано от 16-то число на същия месец, формираното салдо по кредита започва да се олихвява с лихва в размер на 15,7% на годишна основа, съгласно чл.9 ал.1 от рамковия договор. В този случай, за да се счита за редовно обслужван кредитът, клиентът дължи в срок до 15-то число на всеки месец да издължава минимална погасителна вноска по кредита, посочена в месечно извлечение, което се изпраща на клиента на посочен от него електронен адрес.

В исковата молба ищецът твърди, че минималната погасителна вноска представлява сбор от: непогасеното превишение над договорения максимален размер (лимит) на предоставения кредит, дължимите лихви по кредита, посочени в последното месечно извлечение; начислените съгласно ценовата листа на издателя, но неплатени такси и комисионни, посочени в последното месечно извлечение и 3% от дължимата за конкретния месец главница.

Видно от приложената към исковата молба справка за дълга на ответника за периода от 09.06.2020г. до 30.09.2022г. е, че той е извършвал многобройни транзакции, изразяващи се в теглене на пари в брой (ATM cash)

и покупки POS /ПОС терминални устройства/. Начислявани са му възнаградителни лихви по кредита, съгласно сключения рамков договор, ценовите листи и Общите условия.

Посочените три документа - рамковият договор, ценовите листи и Общите условия са подписани от ответника, видно от същите. Подписването им не бе оспорено от ответната страна. Затова съдът приема, че с полагането на подписа си, ответникът е приел всички договорни клаузи по него и по документите, неразделна част от договора. Счита, че в случая е възникнало валидно договорно правоотношение между страните по процесния договор.

Това прави възражението на особения представител на ответника за липсата на валидна облигационна връзка между ищцовото дружество и ответника, неоснователно.

С писмено уведомление за настъпила предсрочна изискуемост с покана за погасяване изх.№20220735/07.10.2022г., ищцовото дружество е уведомило ответника, че поради неизпълнение на задълженията за погасяване на минималните погасителни вноски по кредита в продължение на четири последователни месеца, кредитът му е обявен изцяло за предсрочно изискуем на 03.10.2022г. На ответника е определен срок до седем дни от получаването на уведомлението, за да плати изцяло дължимата сума по кредита, включваща главница в размер на 4910,03 лева, договорни лихви в размер на 472,18 лева и договорни такси в размер на 2 лева. Ответникът е предупреден, че ако не погаси това си задължение в седемдневния срок ищецът ще упражни правото си за принудително събиране на дължимите от него суми по съдебен ред. Видно от направеното в уведомлението отбелязване е, че то е връчено по реда на чл.47 от ГПК в условията на чл.18 ал.5 от ЗЧСИ от Частен съдебен изпълнител Д. Д. с рег. №***** при КЧСИ, с район на действие ОС-Пазарджик.

От приетото по делото и неоспорено от страните заключение на съдебно-икономическата експертиза се установява, че по процесния кредит са усвоени общо 8046,79 лева, описани подробно в колона 2 на Приложение 1 към заключението. По кредита са внесени общо 3141,56 лева, описани подробно по дата и размер в колона 8 на Приложение 1 към заключението. Непогасени са 5384,21 лева, както следва: 4910,03 лева - главница, 472,18 лева - договорна лихва за периода 01.03.2022г. - 30.09.2022г. и 2 лева - такса

месечно извлечение.

Предвид горното, неоснователно се явява възражението на особения представител на ответника, че процесните суми не са предоставени и усвоени от ответника.

Неоснователно е и възражението на особения представител на ответника за отсъствието на последния от страната и за невъзможността поради това да тегли суми и извършва плащания от територията на страната ни през процесния период. Видно от приетата справка за задграничните пътувания на ответника е, че в същата не са отразени негови отсъствия от страната на датите на усвояване на сумите по процесната платежна карта, посочени в колона 2 на Приложение №1, неразделна част от заключението на вещото лице. Освен това ответникът е получил платежната карта на 15.06.2020г., видно от приложения приемо-предавателен протокол, подписан от него. Заедно с платежната карта той е получил и съответните кодове за извършване на платежните операции - теглене на АТМ, плащане на ПОС и други.

Настоящият съдебен състав не установи наличието на неравноправни клаузи в процесния договор.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Въз основа на събраните по делото писмени доказателства и предвид заключението на съдебно-икономическата експертиза, съдът приема, че предявеният установителен иск с правно основание чл.415 ал.1 от ГПК е доказан и основателен за процесните претендирани вземания за главница в размер на 4910,03 лева и договорна лихва за периода от 01.03.2022г. до 30.09.2022г. в размер на 472,18 лева.

Основателна е претенцията на ищеца за законна лихва върху главницата от 4910,03 лева, считано от датата на постъпване на заявлението за издаване на заповедта за изпълнение по чл.410 от ГПК в съда - 02.02.2023г. до окончателното ѝ изплащане.

В конкретния случай се установи по делото наличието на определените в закона предпоставки, а именно: дружеството - ищец доказва вземанията си на претендираното договорно основание и в претендираните размери. Ищецът доказва, че е изправна страна по процесния рамков договор за предоставяне на

платежни услуги и потребителски кредити от 09.06.2020г., сключен с ответника, по който му е предоставена платежна карта Transcard gold. Налице са валидно постигнати договорености между страните по договора за връщане на кредитния лимит с лихви, за начина на тяхното определяне по размер и за настъпилата предсрочна изискуемост на вземанията, за която ответникът е уведомен.

Ответникът, в чиято тежест бе, не установи извършени плащания по процесния договор след датата 23.09.2022г. /посочена като дата на последно плащане по процесния договор в колона 8 от Приложение №1, неразделна част от приетото и неоспорено заключение на вещото лице/. Не направи възражения и не ангажира доказателства за други правоизключващи или правопогасяващи факти и обстоятелства.

С оглед гореизложеното, искът ще следва да бъде уважен изцяло.

Предвид изхода на делото и с оглед указанията, дадени в мотивите на т.12 от ТР №4/18.06.2014г. по тълкувателно дело №4/2013г. на ОСГТК на ВКС, ответникът следва да заплати на ищеца сторените от него в заповедното производство и в настоящето исково производство разноски в общ размер на 1148,76 лева, с оглед представения списък на разноските по чл.80 от ГПК и приложените платежни документи и при определен от съда размер на юрисконсултското възнаграждение за настоящето производство на основание чл.78 ал.8 от ГПК в размер на 150 лева.

По изложените съображения, ПАЗАРДЖИШКИЯТ РАЙОНЕН СЪД

РЕШИ:

По иска на „ТРАНСКАРТ ФАЙНЕНШЪЛ СЪРВИСИС“ АД, със седалище и адрес на управление: гр.София, район О., ул.”****”, ЕИК 131397565, представлявано от Ю. А. С. - Изпълнителен директор, чрез главен юрисконсулт П. П. против В. Г. Г., с ЕГН *****, с адрес: гр.Пазарджик, ул.”****”, с правно основание чл.415 ал.1 от ГПК: ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО, че В. Г. Г., с ЕГН ***** има парично задължение към „Транскарт Файненшъл Сървисис“ АД, ЕИК 131397565, произтичащо от Рамков договор за предоставяне на платежни услуги и потребителски кредити

от 09.06.2020г., както следва: в размер на 4910,03 лв., представляващи главница по Рамков договор за предоставяне на платежни услуги и потребителски кредити, в размер на 472,18 лева - договорна лихва, начислена за периода от 01.03.2022г. до 30.09.2022г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на постъпване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК - 02.02.2023г. до окончателното ѝ изплащане, за което е издадена Заповед №194 за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК на 06.02.2023г. по ч.гр.д.№369/2023г. по описа на Районен съд - Пазарджик.

ОСЪЖДА В. Г. Г., с ЕГН *****, с адрес: гр.Пазарджик, ул. "*****" да заплати на „ТРАНСКАРТ ФАЙНЕНШЪЛ СЪРВИСИС“ АД, със седалище и адрес на управление: гр.София, район О., ул. "*****", ЕИК 131397565, представлявано от Ю. А. С. - Изпълнителен директор разноси в заповедното производство и в настоящето исково производство в общ размер на 1148,76 лева.

Банкова сметка на „ТРАНСКАРТ ФАЙНЕНШЪЛ СЪРВИСИС“ АД, по която може да се плати присъдената сума: IBAN: BG*****, BIC: ****BGSF, „*****“ АД.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Пазарджишкия Окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____